

Андрея? И жадно любопитство я прекоси:

- За кого?

Деспотът бързо се извърна и пошъпна, преди да са ги доближили младите момичета, които весело бъбреза с госпожа ^{София} Таня и деспината:

- Кир Тодор Комнен иска Мария за брата си Мануила.

Царицата не можа да прикрие изненадата и разочарованието, която се изписаха на лицето ѝ:

- За вдовеца?

Слав леко дигна рамене, пошъпна, прикривайки уста с ръка:

- Вдовец! Какво от това! Той е млад и приятен момък. Когато ^{Людмила} поисках дъщерята на Петра ^{Илия} и аз бях вдовец, но пак ми я дадоха. А Анри бе вдовец, като взе Мария, пък баща ти Андрея... - ала той благоразумно мълкна пред големите, вперени с детско любопитство очи на царкинята, която се мъчене да отгатне разговора му с мащеката ѝ. И добави - ~~Къде е Асен!~~ Той ще си каже думата.

Анна неволно въздъхна, погледна с нескрито съжаление заваленицата си и отвърна:

- Веднага ще проводя да го извикат. Той е в шарандийницата на майстор Драган, преклежда образците за стенописите на голямата приемна и престолната. Чакахме да се стопли времето, за да ги почнат... - и тя се спусна надолу по стълбите да посрещне високите гости, докато деспотът милваше черните като гарваново крило къдри на малкия Петър, който му протягаше ръчички от прегръдките на сестра си Белослава.

Новини като тази, която носеше деспот Слав, не стоят скрити. И когато вечерта Иоан Асен тревожно се луташе от стена до стена в покоите си, притиснат от жестоки, неумолими, пламтящи и противоречиви мисли, вън от стените на Царевец нямаше нито един търновец, който да не си задаваше заедно с него, същите въпроси:

- Приятелство с Тодор Комнен? Съюз и подкрепа сега, когато дръз-